

βατον, ὅπερ ἐπροσπάθει νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν δρο-
χὴν παρεισάγον τὴν κεφαλὴν του ὑπὸ τὸ ἐπανωφόριον
τῆς νέας γυναικὸς, συνεπλήρου τοῦτο τὸ σύμπλεγμα.
Τὸ πρόσωπον τοῦ γέροντος Μαραβοῦ ἦτο γαλήνιον·
οὐδὲν ἔχνος τρόμου ἐφαίνετο ἐπ' αὐτοῦ· μόνον ὕψανε
τὴν σεβασμίαν αὐτοῦ κεφαλὴν πρὸς τὸν Οὐρανὸν ζιτῶν
παρ' αὐτοῦ προστασίαν ὑπὲρ τῶν τέκνων του. Ἡ ἀγω-
νία ἣν ἐδείκνυεν ἡ τὸ ἐπανωφόριον φέρουσα γυνὴ μοι
ἐνέπνευσε μεγάλην ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μάθω ὁποῖον ἦτο
τὸ ἀντικείμενον ὅπερ τοσοῦτον ἐπιμελῶς ἐκάλυπτε.
Ἄλλ' αἰφνης σφοδρὰ πνοὴ συμπίεσθαι εἰς τὰς πτυ-
χὰς τοῦ ἐνδύματός της, μοι κατέστησεν δρατὸν τὸ
παιδίον, τοῦ ὁποίου ἡ ξανθὴ κεφαλὴ εἶχεν ἀναπαυθῇ
ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τὸ ὁποῖον ἦδη ἔκλαιε θλέπον
τὴν μητέρα του κλαίουσαν, καὶ τὴν περιέβαλλε μὲ τοὺς
μικροὺς του βραχίονας, ὡς διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

Πηδαλιούχε, πρόσεχε εἰς τὸν οἶκκα!

Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ὄβριεν ἀπέσπασα τὰ θλέμματά
μου ἀπὸ τὸ λυπηρὸν ἐκείνο θέαμα, διὰ νὰ μάθω τὸ
αἷτιον ταύτης τῆς διαταγῆς. Ἀπὸ τὰ ὅπισθεν τῆς
ἐφορκίδος κύμα χολοσσαῖον, ὅμοιον πρὸς ὅρος μὲ χιο-
νοσκεπὴ κορυφὴν, κατέπιπτε καθ' ἡμῶν καὶ μᾶς κα-
τεδίωκε μετὰ τρομεροῦ κρότου.

α Ναῦται, προσοχὴ· ἀνέκραζεν ἐκ νέου ὁ Ὄβριεν·
μόλις δ' ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας, καὶ τὸ κύμα ἐπι-
πесὸν κατὰ τῆς κορωνίδος ἐφώρμησεν ἐπὶ τοῦ κατα-
στρώματος μετ' ὀρμῆς θηριώδους. Μονόξυλα, ὀρνιθώ-
νες πᾶν ὅ,τι ἀντεστάθην ἐνώπιόν του κατεποντίσθη.
Καὶ αὐτὴ ἡ ἐφορκὶς ἰβυθίσθη τοιουτοτρόπως ὥστε ἐπὶ
ἐν δευτερόλεπτον τὸ ὕδωρ μᾶς ἐκάλυψε μέχρι τοῦ
στήθους. Τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου ἐθίγον
τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἐκ δὲ τῆς ἐφορκίδος δὲν
ἐφαίνοντο εἰμὴ οἱ ἱστοὶ καὶ αἱ κεφαλαὶ μας, τὰ λοιπὰ
πάντα ἦσαν ὑπὸ τὴν θάλασσαν, ἥτις ἐπάφραζε περὶ
ἡμᾶς ὁμοιάζουσα μεγάλην ψάθον ἐξ ἄφρου. Ἐνομί-
σαμεν ἐκωτοὺς ἀπολωλότας, ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ Μυρία
δὲν ἤθελεν ἀνεγερθῇ πλέον· ἀλλὰ καὶ ἦδη ἀνταπαντή-
σασα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ πηδαλίου διὰ ζωηροῦ τιναγ-
μοῦ, καὶ ἀποτινύσασα τὸν ὄγκον τοῦ ὕδατος ὅπερ
ἐκράτει αὐτὴν ὑποβρύχιον, ἀνυψώθη χαριέντως ἐπὶ
τὴν ἐπιφάνειαν ὡς ὠραίος κύκνος· τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ
ἐπὶ πολὺ ἔμεινε βεθυισμένη ἐντὸς τοῦ ὕδατος, καὶ
ἤρχισε ν' ἀναπνέει ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν κυμάτων. Βαβαί!
τὸ τρομερὸν τοῦτο κύμα μᾶς ἐπροξένησε σκληρὰν
ζημίαν· ὁ δυστυχὴς μας Διχῆς, πίθηκος ἀξίερατος·
καὶ καλῶς ἀναθεωραμένος, ὅστις διήγαγε ὅλον αὐτοῦ
τὸν βίον ἐντὸς τοῦ πλοίου, καὶ τὸν ὁποῖον οἱ ναῦται
μας εἶχον διδάξει διάφορα παίγνια, ἀφρηπάσθη ὑπὸ
τῶν κυμάτων. Ὅτε ὁ Ὄβριεν διέταξε εἰς τοὺς
ναύτας νὰ προσέχωσι, τὸ ταλαίπωρον ζῶον μιμηθὲν
τὸ παραδειγμά των κατέλαβε κάλων τινα· ἀλλ' ἐπειδὴ
εἶχε πιάσει μόνον τὴν ἄκραν χωρὶς νὰ τὸν ἐντείνῃ
καλῶς, ἡ Θάλασσα τὸ ἀφῆρπασεν ἀπὸ τοῦ κατα-
στρώματος. Τὸν εἶδαμεν κρατοῦντα εἰσέτι τὸ σχοινίον
εἰς τὰς χεῖράς του. Ἡ Θάλασσα μυκωμένη ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν του, τὸν ἐσφενδόνειεν ἐνθεν καὶ ἐνθεν. εὐθὺς
ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σχοινίον· τὸ μικρὸν του
μελάνον πρόσωπον, οἱ ἐξέχοντες ὀφθαλμοῖτο καὶ τὸ
ἡνεώγμενον καὶ μεμορφασμένον στόμα του ἐπὶ
διὰ τινος στιγμῆς εἰσέτι ἐπὶ τῶν κυμάτων. Ἐντὺν
κεφαλὴν του, ἐπερνίσθη πολλάκις καὶ ἀπερῶνται
λύ ὕδωρ ἀπὸ τοὺς ῥωθωνάς του, εἰτα βίψας τα-
ταῖον ἀποχαριτετισμοῦ θλέμμα ἐπὶ τοῦ πλοίου τὸ ἐ-
ξαν δι' αὐτὸν γλυκυτάτη πατρίς, ἐξηρανίσθη ἐν
κύματα.

Προτεβλέψαμεν ἔπειτα πρὸς τὸν Ἑρμῆν·
ἡμεῖς, ἡμέλει· κατὰ τῆς ὀρμητικότητος τῶν κυμά-
των, ἀλλ' ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξε πολλὰ ἰσχυρά. Οἱ ναῦ-
ται ἐγκαταλείψαντες τὰς ἀντλίας ἐβρίψαν εἰς τὴν θάλα-
σαν καὶ ὀρνιθώνας καὶ δοκοὺς καὶ πᾶν τὸ πλωτῆμον ἐ-
κείνων ἀταξίας ἥτις ἐπικράτει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος·
ἐπὶ τῆς σάβανης, ὅτι πᾶσα ἐλπίς εἶχεν ἐκλείψει καὶ οἱ ἐ-
κείνων ἡ τρομερὰ στιγμὴ καθ' ἣν ἔμελλε νὰ καταπα-
νοῖτο ὁ πλοῖος. Οἱ πλεῖστοι τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ἐφαίνοντο ὡς
ἀράφρονες· οἱ μὲν ἔτεινον χεῖρας ἰκέτιδας πρὸς τὸν
ὀυρανόν, οἱ δὲ συντρίβαντες προηγουμένως τοὺς πυθμῆ-
νοι τοῦ πλοίου, ἐτραχον ἦδη ἐπὶ τοῦ κατα-
στρώματος ὡς μανιώδεις ἀπειλοῦντες ἡμᾶς διὰ τοῦ γ-
ρατοῦ.

Ἄλλ' αἰφνης φλόγες κυανόχροοι καὶ τυφῶν
πνοὴ ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς μεγάλης καταπακτῆς·
ἀπελπισία των οἱ ἄθλιοι εἶχον θέσει πῦρ εἰς τὸ
πνεῦμα, Ἡ φλόξ ἐξετάσθη καὶ κατέκαυσε τὰ ἐ-
κείνων ἅπαντα· πάραυτα ἡ θερμότης κατέστη τοσοῦτον
μεῖζον, ὥστε αἱ δύο δυστυχεῖς γυναῖκες καὶ ὁ
ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν θέσιν των π-
ρὸς τὸ πλοῖον εἰς τὰ ὅπισω. Τὸ αὐτὸ ἐπραξέ καὶ ὁ
Ὄβριεν καὶ οἱ δύο νέοι ἱεραπόστολοι, οἵτινες ἦσαν εἰς
τὴν ἀντλίαν, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ναῦται καὶ ἐπιβάται τὴν
ἐγκαταλείψει. Φεῦ! ἡ τρομερὰ εἰκὼν ἥτις πα-
ρίσταντο ἐνώπιόν μου, οὐδέποτε θέλει ἐξλειφθῇ τῆς
μυαμῆς μου. Ἡ πρεσβυτέρα τῶν δύο κυριῶν, κρα-
τῶσα τὸ τέκνον της εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ ἠσπᾶσθαι ἐπα-
μένως καὶ τὸ προσέφερεν εἰς τὸν πατέρα του,
γονυπετήσασα ἔμεινε ἀκίνητος ὡς περ μαρμα-
ρίδιον ἀγάλμα. Ἡ συντροφὸς της ἦς τὴν δεξιὰν ἐπὶ
τῶν δυστυχῶν γέρον, ἐκράτει διὰ τῆς ἐτέρας τὸν
βραχίονα τῆς ὡς νὰ ἐροεῖτο μὴ ὁ θάνατος τὸν προσβάλῃ
αὐτῆς. Ἀπαντες ἦσαν συσσωρευμένοι περὶ τὸν γ-
ρατὸν ὅστις γονυπετήσας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κύκλου ἀ-
νέστη τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Θεόν ἐ-
κείνον· τὸ ἑλπίς του. Ματαίᾳ παρὰ κλητῆς!
φλόγες ἐρεθισθεῖσαι ὑπὸ τῆς σφοδρότητος τοῦ
ἐπιδόξου· τὸ ἐμπρόσθιον τοῦ πλοίου δὲν παρ-
εἶχε πλέον εἰμὴ κυμαίνοντα περιφεγῇ δαυλὸν. Ὁ
πλοῖος πλέον τότε πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου,
ταχέως ἐνώπιον τοῦ ἐμπροσθίου μας ἱστοῦ
ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁ ταλαίπωρος πλοίαρχος, ἡμῶν
ἐλκων τὸ σῶμα, τὴν κεφαλὴν ἀσκεπῇ καὶ τὸ
σώμα ὡς πρὸς τὸν νεκρὸν, ὕψωσεν εἰς τὴν
σημαίαν, ἀλλὰ μόλις τὴν ἀνεπέτασε καὶ ὁ
ἀποσπᾶσας αὐτὴν τῶν χειρῶν του τὴν ἐβρίψεν
ἐν τῇ θαλάσσῃ, εἰς μυρία ἐλευνὰ ῥάκη. Ἐλαβεν αὐ-
τὴν σάνδιαν ἐφ' ἣς εἶχε γράψει τὴν λέξιν «*θυθὺς*»
καὶ προσέθηκε. α *Τὸ πλοῖον πυρπολεῖται, ἐξέρ-
χεται*». Οὐδὲν εἰσέτι ἡδυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ὑπὲρ
διότι ζητοῦντες νὰ τοὺς σώσωμεν ἠθέλωμεν ἀπολι-